

Soms ontmoet je iemand

Vanochtend onze kat zalig
opgerold aangetroffen in de wasmand.
Een slapende poot over haar kop,
twee witte achterpoten
cirkel voltooid.

Een kat is zijn eigen bed,
eigen huis, partij, geloof, beweging, verbond.
Kat is een volstrekt onverstaanbaar woord van pels.

Mensen zijn anders.
Mensen zijn verkeersborden op de bodem van de oceaan
gedroomd uit woorden.
Mensen staan leeg.
Mensen zijn 'Te Koop'.
Mensen zijn een doodlopende straat.
Mensen pakken wat ze krijgen kunnen.
Mensen fladderen als nachtvlinders om een maan van lang geleden.
Ze kunnen er niets aan doen.

Katten komen alleen in mensen wonen
als ze moe zijn, er de lust toe voelen of honger hebben.

Katten fascineren mensen al eeuwen lang.

Huiskatten eten hun baasjes
alleen als ze dood zijn.

Soms ontmoet je iemand die op een kat lijkt.

Je ontdekt de betekenis van je leven
in de klank van haar naam.
Je loopt op handen en voeten achter haar parfum aan,
maar als je haar nadert
veranderen haar ogen
veranderen je handen in schietgebedjes
verandert je tong in zand.

Ze verdwijnt als het donker in de nacht.

Het enige wat er van je overblijft
zijn de contouren van een leemte –
een kringetje rook
bruine koffiekring op een witte bladzij
trouwing in je la.

Danie Marais (Zuid-Afrika, 1971)
vertaling: **Robert Dorsman**

*Uit: Hotel Parnassus. Poëzie van dichters uit de hele wereld. Poetry
International 2007
Uitgeverij De Arbeiderspers, Amsterdam / Antwerpen (2007)*